

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 75, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του κανόνα 62, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 2ας Ιουνίου 2017 — Daico International κατά EUIPO — American Franchise Marketing (RoB)

(Υπόθεση T-356/17)

(2017/C 239/82)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Daico International BV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: M. Kassner, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: American Franchise Marketing Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «RoB» — Υπ' αριθ. 5 752 324 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 1407/2016-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 75, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του κανόνα 62, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2017 — Mubarak κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-358/17)

(2017/C 239/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Κάιρο, Αίγυπτος) (εκπρόσωποι: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, Barrister, G. Martin, M. Rushton και C. Enderby Smith, Solicitors)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/496 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/172/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) (ΕΕ 2017, L 76, σ. 22), και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/491 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2017, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο (στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός) (ΕΕ 2017, L 76, σ. 10), καθόσον έχουν εφαρμογή στον προσφεύγοντα·
- να κρίνει ότι το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/172/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο (στο εξής: απόφαση) (ΕΕ 2011, L 76, σ. 63) και το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 270/2011 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 2011, για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Αίγυπτο (στο εξής: κανονισμός) (ΕΕ 2011, L 76, σ. 4) δεν μπορούν να τύχουν εφαρμογής όσον αφορά τον προσφεύγοντα και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/411, καθόσον έχει εφαρμογή στον προσφεύγοντα, και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το γεγονός ότι το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως και το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού δεν είναι σύννομα διότι (α) στερούνται έγκυρης νομικής βάσεως και/ή (β) παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων που ο προσφεύγων αντλεί από το άρθρο 6 ΣΕΕ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2 και 3 ΣΕΕ καθώς και τα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον το Συμβούλιο θεώρησε ότι η δικαστική διαδικασία στην Αίγυπτο σέβεται τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα.
3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το γεγονός ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως θεωρώντας ότι πληρούνταν το κριτήριο για την εγγραφή του προσφεύγοντος στον κατάλογο του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως και του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού.
4. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το γεγονός ότι το Συμβούλιο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας του προσφεύγοντος, το δικαίωμα σε χρηστή διοίκηση και το δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία. Ειδικότερα, το Συμβούλιο δεν εξέτασε ενδελεχώς και αμερόληπτα κατά πόσον οι προσβαλλόμενοι λόγοι, οι οποίοι εφέροντο ως δικαιολογούντες την έκδοση νέων μέτρων, ήταν βάσιμοι υπό το πρίσμα των προ της εκδόσεως νέων μέτρων δηλώσεων του προσφεύγοντος.
5. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το γεγονός ότι το Συμβούλιο προσέβαλε, αδικαιολόγητα και δυσανάλογα, τα θεμελιώδη δικαιώματα του προσφεύγοντος, συμπεριλαμβανομένων του δικαιώματος προστασίας της περιουσίας του και της φήμης του. Τα αποτελέσματα της προσβαλλόμενης αποφάσεως και του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι σημαντικά, τόσο για την περιουσία όσο και τη φήμη του προσφεύγοντος σε παγκόσμια κλίμακα. Το Συμβούλιο δεν απέδειξε ότι η δέσμευση των περιουσιακών στοιχείων και των οικονομικών πόρων του προσφεύγοντος επιδιώκει θεμιτό σκοπό, ή δικαιολογείται από αυτόν, και, κατά μείζονα λόγο, ότι είναι ανάλογη προς τον σκοπό αυτόν.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Απριλίου 2017 — Ipurı κατά EUIPO — van Graaf (IPURI)

(Υπόθεση T-226/16) ⁽¹⁾

(2017/C 239/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 232 της 27.6.2016.